

Der er en række ting, som var der sidste år, og som ikke er der i år. Det er derfor, vi fremhæver dette års finanslov som noget helt særligt i forhold til de tidligere års finanslove.

Det, det lykkedes for os, er jo at lave en række ting, som regeringen også var med på at lave, nemlig noget, der afbøder virkningen af tidligere ting. Det ændrer det ikke, fordi der er forlig på det og regeringen mener, at det, man har lavet tidligere, er rigtigt. Men det afbøder nogle ting, ved at man sørger for, at der bliver flere uddannelsespladser, ved at man sørger for, at der kommer flere penge til uddannelsesområdet, synspunkter, som vi og regeringen kunne forhandle os til rette om, og det betragter vi som enormt positivt i den her forbindelse.

Det er også derfor, vi kan stemme ja til dette års finanslov, og det er jo ikke noget, SF gør sådan hvert år. Sidst, vi gjorde det, var i 1982. Da fik vi det ud af at stemme for finansloven, at vi holdt liv i en regering. Sådan var det kutyme og tradition dengang. Man forhandlede jo ikke indholdet i finansloven. Det var ligesom et budget, man sagde ja eller nej til, og så lavede man de politiske aftaler i løbet af året. Her kædes der en masse ting sammen med finansloven.

Så i år stemmer vi for finansloven, og vi får en række indrømmelser, som vi og regeringen er enige om, og det er vi godt tilfredse med, netop ihukommende, at det altså er 14 år siden, at vi sidst stemte for den, hvor vores eneste indrømmelse var, at vi fik regeringen til at blive siddende, men kun lidt længere, fordi regeringen ret hurtigt valgte at gå af. Vi regner altså med, at regeringen denne gang vil holde lidt længere end den regering, vi sørgede for blev holdt i live i 1982. Den holdt for kort efter vores opfattelse.

Svend Erik Hovmand (V):

Ved brug af en af ministrenes sproglige nyskabelser vil jeg tillade mig at sige, at vi har en bøvlet regering.

En bøvlet regering, fordi vi i de seneste år har oplevet, at regeringen har været meget optaget af at fjerne de administrative byrder, og ikke mindst erhvervsministeren har talt meget om bøvlet, som hun siger. Vi skal af med bøvlet, siger erhvervsministeren. Og hun kommer med den ene plan efter den anden.

I forgårs kom jeg til at tænke på Storm P., som et sted lader Perikles sige: Det er udmærket med alle disse planer, bare jeg vidste, hvor jeg havde lagt dem. Og sådan er det også med regeringen. Erhvervsministeren har mange udmærkede pla-

ner til at begrænse de administrative byrder, men de andre ministre ved åbenbart ikke, hvor de har lagt dem. De har nok smidt dem væk. Det er faktisk, lige siden regeringen tilføjede, gået den forkerte vej med de administrative byrder.

Noget af det første var skattereformen, som var et lammende anslag mod private virksomheder, med større skattebyrder, flere afgifter, vanskeligere generationsskifte, mere bureaukrati osv., osv.

Så er der de grønne afgifter, som er en særskat på danske virksomheder, som var et særligt raffineret initiativ til at få øget de administrative byrder. Mange erhvervsdrivende og offentligt ansatte har nu brugt et par år på at finde ud af, hvordan de skal måles, beregnes, og man er langtfra færdig med opgaven endnu.

Men kreativiteten med hensyn til at finde på nye administrative byrder standser slet ikke her. Selv om regeringspartierne på vores initiativ i øvrigt indvilgede i at begrænse de administrative byrder i finanslovsforliget for to år siden, er nye byrder kommet til i et større omfang, end der er sket lettelser.

Erhvervsministeren dokumenterede det selv. Danske virksomheder bruger hvert år 22 mia. kr. på administrative byrder – det svarer faktisk til prisen for en Storebæltsbro – eller 50.000 kr. for hver virksomhed, og det tal vokser år for år. Alene sidste år voksede det med 400 mio., og det bliver ved. I år er byrderne steget med, hvad der svarer til 0,7 pct. af lønsummen. Dertil kommer regeringens ny finanslovaftale, den aftale, som man nu har indgået med venstrefløjen.

Alene inden for de sidste uger har vi set en række eksempler på forskellige ministres opfindsomhed med hensyn til at pålægge nye administrative byrder. Jeg vil bare her fremhæve tre eksempler – hvis jeg må påkalde mig finansministerens opmærksomhed også!

Det første eksempel drejer sig om, at finansministeren har ændret regler for feriepenge, således at der fremover skal indbetales hver måned i stedet for én gang om året eller én gang pr. kvartal som i dag. Det giver mere administration til virksomhederne plus et økonomisk rentetab på 170 mio. kr. om året.

Det andet eksempel: arbejdsministeren og socialministeren har som følge af sidste års finanslovsforlig udarbejdet nye regler for et ATP-bidrag på sygedagpenge. Staten får vel en 10-15 mio. kr. hjem på den konto, men det koster arbejdsmarkedet mindst lige så meget at